

til 2den Behandling er vedtaget. Den ærede Justitsminister har Ordet.

Justitsministeren (Rump): Det er med megen Interesse, jeg har hørt det ærede Medlems indledende Foredrag, og med ikke ringe Tilfredsstillelse, jeg har hørt disse forskellige Tvivlsbetragtninger over for den omhandlede Institutions Godhed, som deri ere komne frem. Dette kan tjene til Underretning for Publikum om, at denne Institution maaske ikke i alle Henseender er saa fortreffelig, som mange anse den for, og være en lille Paamindelse til Arveladerne, som, jeg tror nok, kan være nødvendig i vor Tid, hvor man i stort Omfang kommer ind paa at indsette Eksekutorer, om ikke at tro, at det er den eneste gode og fornuftige Maade at stifte sit Bo paa, og navnlig om ikke at tro, at det er saa ubetinget billigt. Det er vist ikke urimeligt at antage, at Folk tro, at naar de blot indsette en Eksekutor over deres Bo, bliver dette ikke blot godt, men ogsaa billigt opgjort. I mange Tilfælde kan det ogsaa være meget fornuftigt at faa det opgjort paa denne Maade efter de særlige Forhold, der foreligge, og navnlig naar de have en god Ven, der besørger det. Men naar de ikke selv sørge for, at det bliver billigt, bliver det i Reglen dyrt. Jeg finder altsaa i de fremsatte Udtalelser en Støtte for det af mig fremsatte Lovforslag, i det mindste en Støtte for mit Haab om, at det vil blive gjort til Genstand for en omhyggelig Behandling, idet man her vil have for Øje, at her er et Forhold, hvorfor der er Grund til at lovgive. Naar Lovforslaget er fremkommet fra Justitsministeriet uden nogen egentlig ydre Foranledning, skyldes det den Erfaring, Ministeriet har haft Lejlighed til at gøre, at alt ikke paa dette Omraade er fuldt saa godt, som det kunde være. Ikke at jeg dermed vil sige, at man har gjort den Sagtagelse, at det er særligt slet, men i hvert Fald maa man sige, at man her trænger til positive Bestemmelser, som næsten ganske mangle, medens der dog er god Grund til at faa saadanne, navnlig da det viser sig, at denne Institution bliver mere og mere almindelig benyttet. Jeg skal i øvrigt gerne ophjse, at det, der først og fremmest har givet Stødet til, at Ministeriet har ment at maatte tage Sagen under Overvejelse, er, at selv de allertarveligste Regler med Hensyn til den fornødne regnskabsmæssige Kontrol mangle. Det er saaledes, at man i Ministeriet i Grunden ikke er ganske paa det rene med, hvad man kan gøre lige over for Eksekutorer, der ikke ville aflægge Regnskab, og saadanne Eksempler ere

fremkomne. Der er fremkommen Eksempler paa, at det, som den ærede Indleder (S. Bojesen) fandt, havde saa lidt Betydning, nemlig Indsendelsen af Protokoller og Kassebøger, ikke har kunnet fremtvinges. Man har haft Eksempler paa, at Eksekutorer have vægret sig ved, endog saa blot til Oplysning af deres Regnskab, at indsende deres Kassebøger. Der trænges paa dette Omraade, som særlig §§ 5 og 6 i Lovforslaget bestættige sig med, ret betydeligt til ny Bestemmelser. Da det nu er en Skifteforvaltning her er Tale om, har Ministeriet samtidig at burde benytte Lejligheden til at tilvejebringe i det væsentlige de samme Kauteler med Hensyn til denne Skifteforvaltning som med Hensyn til anden Skifteforvaltning. Det er det, som har foranlediget Bestemmelserne derom. Naar den ærede Indleder paa saa mange Punkter forlangte yderligere betryggende Midler, tror jeg dog, at det ærede Medlem sigtede højere, end man i Virkeligheden vil være i Stand til at naa, og ogsaa højere, end man bør sigte, thi man maa huske paa, at det er nu en Gang en i vor Lovgivning hjemlet Maade at stifte paa, der er Tale om. Lovgivningen har en Gang givet Arveladerne Ret til i deres Testamenter at træffe Bestemmelser om, hvorvidt deres Bos Behandling skal gaa den ordinære Skifteret forbi og stiftes af de Personer, de have udset dertil. Der kan fordres og bør naturligvis med Hensyn til disse Personer stilles visse Fordringer om almindelig Bederhæftighed og Rettsindighed, men videre kan man i Virkeligheden ikke gaa. Det har været under Overvejelse i Ministeriet, om man ikke skulde give særlige Bestemmelser med Hensyn til Betingelserne for at være Eksekutor og Betingelser med Hensyn til at kunne indsette Eksekutor, men man har med beraad Hu ikke gjort det, fordi det en Gang er slaaet fast i vor Retsforfatning, at det er en Ret, Arveladeren har. Jeg tvivler da heller ikke paa, at hvis man havde gjort det i Lovforslaget, vilde det store Flertal i Rigsdagens to Ting have flaget over egenmægtig Indgriben i de Rettigheder, Borgerne hidtil have haft. Det er en Ting, man derfor ikke har ment at burde røre ved, noget, som det maa staa Arveladeren frit for, at ligesom han i levende Live kan raade over sit Gods, kan han ogsaa have den Myndighed at indsette Personer, som han har Tillid til, til at foretage Opgørelsen af hans Bo. Det bliver saa paa hans eget Ansvar. Ganske vist kunne Arvingerne lide Tab derved, men det kan ikke være tilstrækkelig Grund til ganske i Almindelighed at gøre Indskrænk-